

gaae, fordi jeg anseer den for meget farlig, det var den Uttring af den ærede Rigsdagsmand, som sidder ligeoverfor mig (Tscherning), at det var under en Krig, under farlige og vanskelige Omstændigheder, at den lovgivende Magt skulde udgive en Lov, hvorved Noget, som blev anseet for at være Bankens Ret, for Krigens Tid skulde suspenderes. Er det nemlig, mine Herrer! til nogen Tid og under nogen Omstændighed af Vigtighed, ikke at rokke ved Landets Pengevæsen og ved den Credit, som et Institut som Banken har, der ikke blot skaffer Actionairerne Fordeel, men som skaffer Landet en uberegnelig Støtte igennem denne Fordeel, saa er det netop under en Krig, saa er det netop under vanskelige Forhold, og vi behøve kun at kaste Blikket hen paa de Stater, hvor man i den Forlegenhed, som opstod i Aaret 1848, troede at kunne hjælpe sig ved at rokke ved Banken eller ved lignende Instituter, og see, hvilken grændseløs Forvirring dette har fremkaldt. Thi det er neppe tvivlsomt, at den Forvirring, hvori f. Ex. den franske Nationalvirksomhed er nedsunken, for en stor Deel har sin Skyld i de uforsigtige Skridt, som man gjorde med Hensyn til Banken i de første Dage efter Revolutionen i Februar 1848. Det vilde være det Farligste, man kunde foretage sig under vore nuværende Forhold, at gjøre Noget, som kunde svække Tilliden til den Institution, der vistnok, som det er bleven sagt, har været kostbar for Landet, men som ogsaa har tilveiebragt et kostbart Gode for Landet, nemlig et ordnet og sikkert Pengevæsen under det øvrige Europas Omvæltninger. Hvad et saadant ordnet Pengevæsen er værd, det synes mig skulde isærbeleshed være klart i det Land, hvor man har havt en tilstrækkelig lang og sørgelig Erfaring om hvad det har at betyde at have et vakkende og svagt Pengevæsen. Jeg kan derfor ikke Andet end opfordre Thinget til meget nøie at betænke den Stemme, som man nu skal afgive; thi om det end kunde synes, at her kun handlede om en Sag, som fra en vis Side betragtet kun angaaer en Form, saa kunde det dog meget let være, at derved kunde foranlediges Skridt, der vilde have en meget stor og indgribende Betydning for vort hele Pengevæsen.

F. M. Hansen: Jeg i det mindste er her i det Tilfælde at skulle stemme om en Sag, med hvilken jeg tidligere ikke har været nøie bekendt, og saadanne Tilfælde indtræffe vel ofte for Enhver her i Salen. Der har altsaa ikke været Andet for mig tilbage end opmærksomt at høre paa de Foredrag, som ere fremførte i den Anledning, og da maa jeg tilstaae, at medens jeg kom heri Salen med den Anskuelse, at disse under Nr. 37 og 38 fremsførte Forslag kunde synes mig at være rimelige og billige nok, saa er jeg nu ved at høre de Foredrag, som ere holdte fra forskjellige Sider, kommen til en anden Overbevisning. Og hvad der især bevirker, at jeg vil stemme imod disse Forslag, det er dette, at om end Bankens Rettigheder i dette Tilfælde kunne være tvivlsomme, saa bør man dog, saalænge der blot er Fare for, at vi ved at stemme for disse nye Forslag under Nr. 37 og 38 kunde i mindste Maade rokke ved Rettigheder, selv om disse vare tvivlsomme, da bør man ikke rokke derved. Og jeg navnlig, og maastee flere Andre med mig, som ikke ere ganske inde i Sagen, vi maae fremfor Alt vogte os for at stemme for saadanne Forslag, som muligt kunde give Anledning til at rokke ved begrundede Rettigheder.

Bregendahl: Det har været mig kjært at høre den Udtalelse, som er kommet fra den ærede Rigsdagsmand fra Holbæk Amts 2det District (Tscherning), thi jeg vil troe, at denne Udtalelse vil gjøre det klart for Forsamlingen og dem udenfor Samme, at det Forslag, jeg har stillet under Nr. 37, som er blevet saa stærkt angrebet og som er blevet anseet for et for Banken saa farligt og fjendst Forslag, at det dog egentlig hviler paa en Tanke, som i og for sig, troer jeg, er Banken mere gunstig end alle de Forsvar, som ere førte for den heri Salen. Med Hensyn til hvad den ærede Finanzminister i sit sidste Foredrag har udtalt angaaende Forslaget under Nr. 38, da skal jeg dertil kun bemærke, at jeg ikke ret veed, om han udtalte, at de Forhandlinger, som ere foregaaede med Bankens Bestyrelse angaaende det nærværende Lovudkast, navnlig dets 4de Paragraph, ere offentlig bekendtgjorte; dersom imidlertid det var hans Udtalelse, saa maa jeg